De bemoedigde ambachtsman

bron
De bemoedigde ambachtsman. Z.p. ca. 1840

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_bem001bemo01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

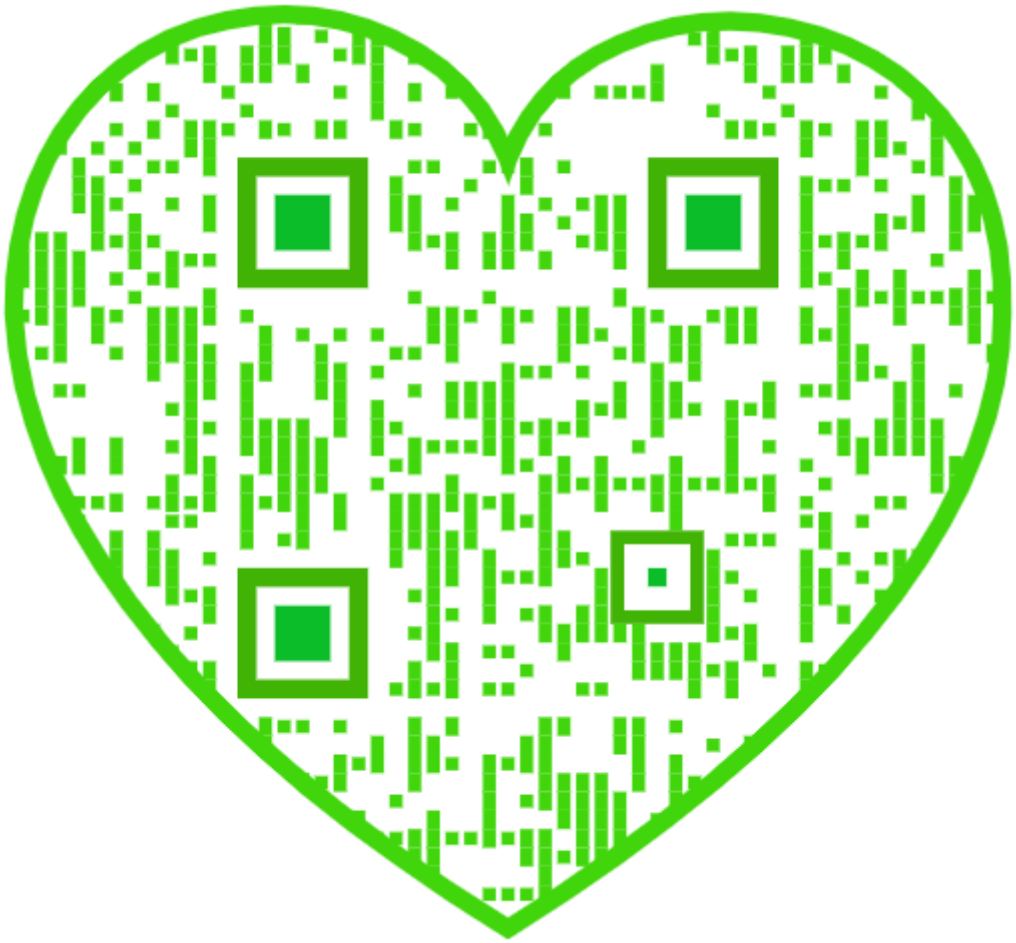

De bemoedigde ambachtsman.

Op een aangenaame Wys.

1.

Het lieve schoftu[.]r slaat, te recht
De wensch van d' Ambachtsman:
Nu me in de schaduw neêrgelegd:
Hoe smaakt de rust my dan!

2.

Het was van daag ook vreeslyk heet;
'Er liep van toen 'k begon,
Van myn gezicht een stroom van zweet,
Als lage in 't hoofd een bron.

3.

Wat de arme Man niet lyden moet,
Voor die niets doende liên.
Die wy, voor loutren overvloed,
Zig moede rusten zien!

4.

Ik Dacht dikwyls, (dan, 'k had ongelyk,
Het geen ik gaarne erken,)
Waarom of ik niet óók zoo ryk,
Als zulke Menschen ben?

5.

Maar, my viel in: God vond het goed,
Dat is u tog bewust;
En 't stukjen brood smaak *dien* slechts zoet,
Die na den arbeid rust.

6.

Met alles is 't, naa korten tyd,
Op de Aarde tog gedaan,
Dan vangt, ter vrolyke eeuwigheid
Den heiligen avond aan.

7.

Daar zyn wy allen weêr gelyk,
Daar kedt men druk noch kruis;
Het werk is af, en arm en ryk huis
Gaat om zyn loon naar

Aria.

Op een Aangenaame Wys,

1

Eva, ja, een milde reegen,
Van voorspoed jaagt op aller wegen,
Van roem en goud ben ik voldaan,
Maar ach hoe zuur het hart zal voegen
Het baart de naare vergenoegen.

2.

Een hat van Kly een Tyger aarden,
Een plekje grond van weinig waarde
Was in myn oog een groote schat,
daar 't al vermoogen van een Koning
Indien ik in u schaamlen woning,
En u boesem tot rustplaats had.

3.

Hoe zoeter dan ik vol van smarten,
Toont aan my een teer gevoelig herte
Myn eenigst bezitter was,
En ik aan uw zy gezeeten,
Van een miskent van een elk vergeeten
U rykdom uit uw oogjes las.

4.

Maar laat u aan u teerheid haaken,
Een slegt gevoel aan 't harte raaken,
Toe zie ik op uw lipjes neer,
Toe sprak ons hart en wy ons wegen
En wenschte alles zyn verkreegen,
En gy, gy had geen wensch is meer,

De droomende minnaar.

Wys: Van de Ambachtsman.

1.

Een meisje dat myn zinnen
streelt, ja zinnen steeld,
Was deeze nagt myn droom,
Ik droomde dat ik naast haar stond,
By eenen waterstroom. bis.

2.

Komt lieve jongeling zeide zy, ja
zeide zy,
Zet u hier eens wat neer,
Neemt dit geschenk van liefde aan,
Doen kuste ik haar teer. bis.

3.

By alle goden zweerde ik, ja
zweerde ik,
Dat ik u teer bemin,
Gy reeds myn hert al lang bezit,
Brengt daar niets tegen in. bis.

4.

Zie daar myn hert en ook myn min,
ja ook myn min,
Neemt aan het is voor u,
En leeft 'er mede na uw zin,
dan ben ik geheel de u. bis.

5

Ik streelde haar en zei mynheer,
Ja zei mynheer,
Och Hemel wat was ik bly,
Maar niemand klopte aan de deur,
Toen was myn vreugd voorby, bis

6.

Wat dan een mensch niet droomen
kan, ja droomen kan,
Van 't voorwerp dat hy mind,
Maar als men dan eens wakker word
dan g'lyk men wel een kind, bis.

7.

Adieu gy droomers altemaal, ja
altemaal,
Myn droomen is gedaan
Mint doch geen Meisjes in den
droom,
Het mogt uw ook zo gaan, bis.

Een Nieuw Lied,

op een aangenaame Wys.

Liefde, ja liefde, ja liefde,
Wat is de liefde blind,
wat baaten al myn klagten,
als ik geen troost en vind.

2. wat baaten al myn klagten,
van myn aan uw gedaan,
waar door ik moet versmagten,
en waar door ik moet vergaan.

3. weg Jonkman met uw liefde,
want uw liefde die is blind,
zonder uw kan ik nog leeven,
want ik ben nog maar een kind.

4. want ik ben nog jonk van jaaren,
steld uw zinnen tog niet op myn,
gaat vry met een ander paaren,
zoekt een ander lief voor myn.

5. daar ik, ja, geheele nagten,
in hagel, storm, sneeuw en wind
op uw myn zoet lief heb staan wagten
en nergens, nergens geen troost meer
vind.

6. Och wat een droevige woorden,
och wat verdriet voor myn jonk hert,
door uwe liefde kourden,
zyn myn zinnen gantsch verward.

7. jonkman het kan u nooit gebeuren,
en dat gy myn liefde wind,
daarom houd maar op van klaagen,
en zoekt een ander die uw bemind,

8. vaard dan wel myn uitverkooren,
dien ik zo teder heb bemind,
en ik zal om uw gaan doolen,
tot ik een ander liefje vind.